

DECISIO XXXVIII.

R. P. D. ARGUELLES.

Melevitana Mercium.

Veneris 22. Maii 1648.

SUMMARIUM.

- 1 Servus expulsus, contra dominum examinatus, non probat.
- 2 Testis unicus non probat: Non reddens rationem sui dicti non probat, nu. 3. Juramentum non probatur ex verbis Notarii, Testis juratus, n. 4.
- 5 Actore non probante reus absolvitur.
- 6 Consignatio partis mercium infert ad consignationem aliarum simul transmissarum.
- 7 Identitas mercium probatur ex conjecturis.
- 8 Socius socio, ut rationem reddat, non condemnatur, quando simul administravit. Declara ut num. 10. & 11.
- 9 Confessio judicialiter emanata superat omnem probationem.
- 12 Administrator non potest dici creditor, vel debitor ratione, non redditu.
- 13 Compensatio facilius est quam solutio.
- 14 Solutio ex presumptionibus probatur.

Isaac Mercator Hebræus sub die 8. Aprilis anni præteriti, ipso tantum informante extorsit decisionem favorabilem ex eo, quia non dedit in summario integrè Testium depositiones, ideò iisdem hodie iterum examinatis, & diligenter perscrutatis visum fuit Dominis à dicta decisione recedendum; Eo præcipue fundamentò, scilicet ex defectu probationis quod Merces è Zanto Melitam transmissæ pervenerint ad manus Perdicomati, qui propterea cum non probeatur eas recepisse, nec administrasse, gratis pulsatur ad hanc redditionem rationis, l. Boves 89. §. inter ff. de verb. signific. Sanct. mem. Greg. XV. decis. 554. nu. 2. Card. Caval. decis. 98. nu. 4. ubi allegat Rom. fructuum census de Vellis 23. Januar. 1599. coram Litta.

Testes enim dati in die decisionis à dicto Isaac nihil probant.

Nam primus expressè dicit se nescire, cui personæ fuerint consignatæ illæ merces à Zanto Melitam per dictum Hebræum transmissæ, ideò nihil relevat contra Perdicomatam.

Secundus nil aliud dicit quam vidisse lanam, saponem, caseum, stannum, mel, & ceram in domo Perdicomati, earumque partem ab ejus Intitore fuisse venditam; sed nescire unde merces venerint, nec ad cujus manus pervenerint statim ac appulerunt ad Portum Melitensem, ultra quod iste fuit famulus Perdicomati, & ab eo expulsus vilis, & criminofus, qui propterea nihil probat: Prout de servo expulso quod non probet contra Dominum expellentem, Stuser. in tract. de reprob. Test. n. 37. Albert. de Malet. de test. cap. 2. n. 55. Malcard. de probat. concl. 758. n. 11. Papon. consil. 45. n. 5. De vili, prout iste, qui inservit in taberna Carcerum, unde est vilissimus, gloss. in §. Jancimus verbor. ignobiles. Auth. de testibus, Rota decis. 203. n. 15. part. 7. recent. & de criminofis, Felin. in cap. testimonium nu. 1. de testib. Speculat. §. 1. n. 25. eodem tit. Farinac. de test. qu. 56. art. 3. n. 216. Rot. decis. 563. nu. 8. vers. & de criminofis

coram Buratto, vulg. text. in cap. 1. de except. ubi communiter Doct.

Tertius dumtaxat de auditu deponit, quod Merces è Zanto ad Melitam per dictum Hebræum transmittendæ, erant contignatæ dicto Equiti, & asserit partem fuisse contignatam, sed tanquam unicus, & nullam sui dicti reddens rationem nihil probat, prout de teste unico, l. ubi num. 12. ff. de testibus, cap. veniens, & cap. licet eod. tit. Caval. decis. 110. n. 3. decis. 154. num. eod. & decis. 366. n. 5. & de non reddente rationem quod sui dicti, Honded. conf. 78. num. 70. lib. 2. Bald. in l. furiosum nu. 3. C. qui pot. in pign. hab. Rot. divers. decis. 107. n. 4. part. 2. & decis. 366. num. 4. coram Caval.

Quartus demum nihil prorsus dicit de hac prætenfa consignatione, sed dumtaxat recognoscit subscriptionem litterarum oneratoriarum, quæ non controversitur.

Et omnes sunt examinati absque juramento, quod non probatur quod sola verba Notarii (Testis juratus,) ut tradit Feder. de Sen. conf. 199. n. 2. post med. vers. & per ista verba, Joan. de Amic. conf. 73. nu. 18. Coccin. decis. 141. n. 1. & decis. 182. num. 4. Caval. decis. 415. num. 3. recent. decis. 393. n. 8. part. 1. & decis. 628. n. 10. part. 3.

Ultra quòd dictæ testium depositiones visæ fuerunt si non aperte tolli, saltem valde confundi ex aliis testibus, ac juribus, in summario à n. 9. ad 17. datis à Perdicomato, cui tanquam Reo quod si ficeret ad victoriam actorem non probare, vulg. reg. l. qui accusare, C. de eden. Cassad. decis. 3. num. 5. de restit. spoliat. Rot. dec. 4. de re judic. in nov. & dec. 98. sub num. 1. coram Caval.

Probat insuper Perdicomatus ex juribus prædictis, quod prædictæ merces Melitam transmissæ pervenerunt ad manus Grimæ, & ipsius Hebræi, quodque ab isto venditæ fuerunt omnes correspondentes illis, de quibus loquuntur litteræ oneratoriæ, nempe caseum, mel, coria, lanæ, stannum, sagio seu selaviræ, quorum licet controversetur consignatio, & identitas, non interest, ex eo quia consignatio quæ aliquarum est probata, & confiscata, ideò ex hac optimè infertur ad consignationem quoque aliarum insimul transmissarum juxta regulam text. in l. vulgaris questio in princ. ff. de furt. & in l. possideri, ff. de acquir. possess. Castr. conf. 4. prop. fm. vers. & ex hoc sequitur, & conf. 110. num. 2. lib. 2. Rot. dec. 571. num. 2. part. 3. recent. Identitas quod verò visa fuit probari ex qualitate earumdem mercium venditarum, quæ concordat cum dictis litteris oneratoriis, juncta vicinitate temporis transmissio- nis, & venditionis, & quod non constat Hebræum habuisse aliunde alias merces hujusmodi venales, Bursat. conf. 80. num. 1. lib. 1. Cravett. conf. 190. num. 4. Caval. decis. 146. nu. 2. cum aliis ibi alleg.

Hinc corrui primum fundamentum decisionis, quod nempe Perdicomatus teneatur reddere rationem. Tum quia ipse excusatur ex eo, quod non administraverit. Tum etiam quia cum Hebræus prius administrasset in Insula Zanto non potest hanc redditionem rationis petere, quod ex eo quod repellitur exceptione tacitæ compensationis, Cravett. consil. 159. numer. 6. argum. text. in leg. si ambo. ff. de compensat. Castr. consil. 126. num. 1. volum. 2. Alex. conf. 97. nu. 11. volum. 1. Rot. decis. 546. num. 7. vers. & ideo vel alter. & nu. seq. coram Buratto & decil. 265. n. 10. part. 6. recent.

Et

Ad materiam de Alim. Decis. XXXVIII.

Et hanc veritatem ipse quoque Hebræus agnovit, dum in petitione coram Judice Melevitano postulavit, ut Perdicomatus adstringeretur ad redditionem rationis mercium transmissarum Melitam, & ipse obtulit rationem illarum transportatarum Zantum, quæ propria confessio quod in iudicio emanata superat omne genus probationum contra ipsum Isaac contententem, vulg. l. cum precum. C. de lib. caus. Caputaq. dec. 208. n. 3. part. 2. Rot. divers. decis. 98. n. 2. part. 2. cum concordan.

10 signanter quia cum prius administraverit quod utique de jure prius rationem reddere tenetur, & donec ipse ex parte sua adimpleverit, non potest à Perdicomato rationem exigere, ut advertit Bero, qu. 32. n. 1. ad med. Rimin. sen. conf. 300. n. 51. & alii plures relat. à Gratian. discept. for. cap. 760. nu. 9. Rot. decis. 400. num. 1. coram Reverendiss. Domino meo Urgellen.

Nec excusatur ex quietantia amplissimè reportata ab Equite de anno 1632. ex causa solutionis quam fecit Isaac Scutor. 13936. tt. 5. & gr. 5.

Quia placuit Dominis responsio data à Perdicomato: Quòd nempe aut hæc quietantia universalibus verbis concepta importat liberationem Hebræi ab hac redditione rationis mercium transportatarum Zantum, & dicendum est importare etiam liberationem Perdicomati à redditione rationis mercium transmissarum Melitam, nam unum, & idem est negotium. Hebræus enim in tantum in Insula Zanto emit merces, & transmissit Melitam, in quantum habuit pecunias redactas ex aliis mercibus è Melita ad Zantum transportatis, & à Perdicomato sibi consignatis valoris scut. 4410. tt. 6. & gr. 16. cum hoc pacto expresso transportandi, distrahendi, & pretium in aliis mercibus erogandi, ut in instrumentum inter eos inito 18. Januarii 1631. dato in bodierno summario nu. 1. (quod tamen in præterita propositione tacuit Hebræus;) ac propterea cum obligatio Hebræi sit socialis non potest dici extincta per dictam quietantiam, nisi etiam dicatur extincta obligatio Perdicomati ab eodem contractu, negotio, & administratione promiscua proveniens, ob quam ambo insimul quod rationes reddere tenentur, cum negotium sit unicum, & rationes connexæ, Angel. conf. 288. col. 2. vers. & si inter dictos. Rimin. sen. conf. 24. nu. 36. lib. 1. Rota Janu. decis. 39. n. 3. & recent. decis. 612. num. 2. part. 1.

Aut dicta quietantia neutras merces comprehendit, & sic neuter sociorum per eam dici potest liberatus ab obligatione erga consocium in prædicto instrumento contracta. Et hinc facilius ruit decisio, quatenus condemnat Perdicomatam ad reddendam rationem de ultimis mercibus, & non condemnat Hebræum ad reddendam rationem de primis, & de pretio ex eis redacto juxta conventionem instrumenti, & juxta obligationem ab ipso Hebræo factam, de qua in summario d. n. 19. ut supra dictam.

Nec obstat replicatio quod quietantia loquatur de iis, quorum erat debitor Hebræus, ideò non comprehendat hæc ultimas merces, de quarum redditione rationis erat debitor Perdicomatus. Quia si iste hæc ultimas merces (ut prætenditur) recepisset Melitam, sive fuissent, sive non fuissent venditæ, utique aliqua mentio de illis facta fuisset in quietantia successivè stipulata, nec Hebræus pro illa reportanda solvisset scuta 13946. tit. 5. gr. 5. si verè & factis calculis, disunctisque omnibus rationibus non debuisset.

12 Tum quia sine redditione rationis non poterat Decisiones ad Tract. de Alim.

dici debitor, nec creditor, Bald. conf. 463. n. 4. vers. quarta ratio, lib. 1. Alexan. conf. 192. n. 2. & 3. lib. 7. Rot. dec. 220. n. 3. part. 8. recent. Parlador. rer. quotid. part. 1. cap. fin. §. 12. limit. 4. n. 27. & fuit dictum in Romana societatis assidus 3. Junii anni præteriti §. non autem censuerunt coram me.

Tum etiam quia facilius erat Hebræo, quatenus fuisset debitor primatum, quod creditor secundarum mercium compensare quam solvere, optimus text. in l. ideo 3. ff. de compens. qui etiam invenitur in Basilicon lib. 24. tit. 10. §. 3. l. si stipulatus 15. ff. de fidejussor. l. 1. C. rerum amot. Auth. sed cum testator. §. item si hæres, Cod. ad leg. falcid. Pacian. de probat. leg. 2. cap. 25. Nat. conf. 358. num. 13.

Minus obstat, quòd summa quietantiæ scutor. 13946. 5. & 5. non videatur æquivalentis primis mercibus ad summam scut. 4410. 6. & 16. de quibus loquitur Instrumentum societatis. Quia ultra hæc, & lucra, Perdicomatus erat creditor Hebræi scutor. 7462. tit. 10. & gr. 16. pro ipso solutorum Petro Marino ejus creditori, ut hæc partita aperte legitur in dicta quietantia, ideò cessat objectum in facto, & non est verisimile quòd Hebræus, quorum genus avarissimum, negotiator, & ære alieno gravatus tantam summam spontè solvisset Perdicomato, si verè omnia computa etiam istarum mercium non solidasset, & magis inverisimile est quòd per octo annos redditionem rationis petere distulisset, quod quilibet diligens mercator non fecisset, ut tradit Pacian. conf. 113. per tot. quem sequitur Cyriac. contrav. 516. n. 15. & 17. & facit Surd. decis. 105. n. 2. 3. & 4. & potius in Hebræo præsumitur dolus, & fraus, idem Surd. decis. 23. num. 15. in fin.

Et ex his, &c. recessum fuit à decisio, &c. utraque parte audita, &c.

DECISIO XXXIX.

R. P. D. VEROSPPIO.

Tusculana Salviani.

Veneris 25. Maii 1648.

SUMMARIUM.

- 1 Vidua fructus dotis, ab hæredibus viri non consequitur, nisi præviâ interpellatione, & nu. 6. Declara, ut n. 2. Ab hæredibus patris, absque interpellatione, fructus dotis consequitur, n. 3. Ab extraneo post lapsumdiei promissæ dotis, sine interpellatione fructus consequitur, nu. 4. Ex mora hæredum viri, consequitur fructus dotis, num. 7.
- 5 Interpellatio pro forma à statuto requisita, omnino adhibenda. Ad inducendam moram requiritur, nu. 8. Contra decoctum non requiritur, numer. 9. Præsumpta oritur ex solutione continuata fructuum dotis, nu. 11. Declara ut num. 12.
- 10 Decoctio est concludenter probanda.
- 13 Maritus fructus pignoris in dotem traditi, non computat in sortem. Declara, ut n. 14.

Super corporibus Tusculi existentibus, & hypothecatis pro restitutione dotis Domitillæ, hæc unâ cum Joanne II. Viro Immissionem obtinuerat in iudicio Salviani, contra Bonesium, in hisce

hisce corporibus singularem successorem instituto, donec dotale creditum scutorum 725. inde consequeretur, sine præjudicio tamen fructuum quatenus illi probarentur legitime debiti; cum verò ad horum restitutionem corporum iidem Coniuges per sententiam fuissent condemnati, post iustificatam ex adverso per exhibitionem calculi prædictæ sortis solutionem, & pro fructibus dotalibus postmodum egissent coram me, ad eorum instantiam dubium proposui; An illi pro quo tempore, & pro qua summa debeantur; & eos absolute indebitos esse Domini responderunt: Quia contra primi viri hæredes interpellatio judicialis nunquam fuit executam quam fore necessariam, ut illi dicantur in mora constituti, & ac inde mulieri teneantur ad fructus dotis non restituta, expressè disponit statutum Urbis, lib. 1. cap. 137. & advertunt Moderni Brisgallen. ad idem stat. nu. 29. Lucas Petrus in praxi fori Capitulini lib. 4. cap. 8. n. 5. circa finem, & pluries resolvit Rota in una Romana fructuum dotis 19. Januarii 1600. in §. Et ad illud, quod Vidua coram Litta, & in Romana fructuum dotis 15. Novembris 1596. in §. nec ad rem facit, & 19. Januarii 1598. §. quia pluribus modis coram Orano, & in Romana fructuum 19. Januarii 1600. in §. circa primum coram Jusso, & in Rom. fructuum dotis 17. Febr. 1606. in §. Præterea, coram Penia, & in Rom. fructuum dotis 12. Maii 1625. in §. non obstat quod fructus coram bon. mem. Coccino, impressæ post Fenzon. ad Urbis statutum, & novissime in Romana dotis 17. Februarii 1646. coram R. P. D. meo Ortoholo.

2 Neque interpellationis prædictæ necessitas excluditur in proposito casu, quo actio directa non fuerat contra præfatos Viri hæredes, sed solum contra Angelitam, & Bonosios causam trahentes à Stephanuccio pro dotis restitutione coobligato cum tali casu necessaria non reputetur interpellatio hæredum viri, ut videtur sensisse Rota in adducta Romana fructuum dotis 15. Novembris 1596. coram Orano, & in Romana fructuum dotis 19. Januarii 1600. coram Jusso, sed suffragetur Monitorium personaliter executum contra causam habentes à Stephanuccio ad hoc, ut illi teneantur ad fructus ex re hypothecata pro dote, juxta notat. in l. Lucius ff. qui potior. in pignor. habeant. posset enim admitti conclusio contra Patrem dotis promissorem & ejusque hæredes adstrictos ad alimenta filie præstanda, quorum loco fructus, absque alia interpellatione eidem tenentur persolvere, ut notant Doctores in l. alimenta ff. de neg. gest. Surd. de aliment. quest. 26. num. 1. & quest. 105. num. 2. & in his terminis procedit in contrarium adducta decis. Romana fructuum dotis 19. Januarii 1600. coram Jusso, vel contra extraneum, qui pariter dotem promiserat pro die certa, contra quem nulla alia videbatur necessaria interpellatio hominis, dum dies tunc interpellationis loco deserviebat, juxta text. in l. pecunie §. usurarum ff. de usur. & fruct. & in l. magnam, Cod. de contrahen. stipul. ubi gloss. in verbo admonuit & in l. secunda in verbo cautum, Cod. de jur. emphyt. & aliis relatis juribus tradit Molin. de contr. tractat. 2. disputat. 299. num. 3. & in his terminis procedit in contrarium allegata decis. Romana fructuum dotis 15. Novembris 1596. coram Orano. Quamvis dubitari posset, an in terminis statuti Urbis solus diei lapsus vim interpellationis obtineat, dum ex ipsius dispositione judicialis interpellatio requiritur pro forma præcisè adim-

plenda, ut ponderavit Rota in Romana fructuum dotis, 27. Februarii 1606. coram Penia, & in Bononien. de Lambertinis 19. Aprilis 1619. coram Manzanedo, & in Romana Crediti dotalis 16. Martii 1646. coram me, & notant Add. ad decis. Gregor. 269. num. 7. Non tamen militat contra Extraneum ad restitutionem pro certa die non adstrictum, nec contra tertios in bonis ejusdem extranei successores, qui nec dotis debitores existant, nec possent pro illius restitutione, actione personali conveniri, hoc enim casu interpellatione & hæredum primi Viri, qui tenebatur dotem restituere necessariam fore, ut dotales fructus mulieri debeantur, respondit Rota decis. 182. num. 2. part. 4. tom. 2. recent. & in Firmana, seu Maceraten. dotis 23. Januarii 1621. coram bonæ memoriæ Pirovano, cujus ea videtur esse ratio potissima, quòd hi dum non tenentur ad debitum dotis, nec moram ideo videntur contraxisse, ex qua, soluto matrimonio, dotales fructus solum exigi possent, ut notant Doctores, in l. si ex legati causa ff. de verbor. obligat. ubi Jaf. num. 12. Bart. numer. 9. & in l. quod te §. Venio ad secundam partem num. 13. ff. de reb. credit. & in l. non solum §. morte num. 47. ff. de oper. nov. nunc. Surd. cons. 22. num. 12. & 13. & decis. 40. num. 9. & 11. Rot. decis. 535. num. 8. part. 1. recent.

Hinc suffragari non poterit Monitorium contra Angelitam Stephanucci successorem executum, dum hæredibus Mariti debitoris non fuit intimatum, præsertim ad effectum constituendi in mora & Bonosios singulares Angelitæ successores, qui ex capite ignorantie possunt se à moræ incurfu exculare, postquam dicti hæredes non fuerunt legitime interpellati ex notatis in lege nullo 89. ff. de regul. jur. & in leg. si ex legati causa ff. de verbor. obligat. & respondit Rota in Romana dotis 18. Februarii 1647. coram Reverendissimo Patre Domino meo Ortoholo, & in Romana Salviani, quarto Decembris 1643. coram me.

Non obstat quòd Fernus ad dotis restitutionem adstrictus decoctus decesserit, & ut comprobatur ex fide producta, cujus ideo hæredes interpellandi non forent, juxta notat. per Cyriac. contrav. 327. Non enim iustificatur concludenter prædicta decoctio, quam plenè probandam esse, dum prout hoc casu de tertii & præjudicio tractatur notat Jason. consil. 9. num. 22. vers. requiritur in primis lib. 1. Pirrus Maurus de fidejussoribus, 1. parte precludii, sect. 3. cap. 7. n. 5. Rota in Romana Censu 20. Junii 1633. coram bonæ memoriæ Coccino, five ex sententia Judicis, prout alias requisivit Rota in Camerinen. bonorum 16. Junii 1633. coram bo. mem. Motmanno, five ex fori bonorumque cessione, ac Creditorum deceptione, juxta text. in §. solvitur vers. sic. item si quis ex sociis Instit. de Societate, & notat ibi Aretin. num. 3. ac aliis relatis auctoritatibus tradit Stracc. de decoct. 2. parte nu. 1. & 4. sed solum per simplicem fidem, quæ fidem non meretur, & admodum suspecta convincitur, dum Fernus nulla bona in hæreditate reliquisset ibidem asseritur, & tamen constat Domitillam uxorem quandam apothecam ejusdem hæreditariam occupasse.

Neque interpellationis loco deservire poterit, hujus apothecæ possessio 20. annorum spatio continuata, per Domitillam, quæ per idem tempus pensiones exegit, cum inde arguatur præsumptio & subsecutæ interpellationis, ut respon-

dit

dit Rota in Bonon. dotis 9. Decemb. 1619. & 22. Martii 1621. coram Remboldo, & in dec. 527. n. 3. part. 5. tom. 2. recent.

Nec enim præsumptio militaret, si fructus ab ipsismet hæredibus viri, seu ab ipso dotis debitore Mulieri fuissent persoluti, in quibus terminis loquuntur decisiones supra relatæ, secus verò dum Domitilla fructus exegit non ab ipso debitore auctoritate, tali enim casu cessat agnitio bonæ fidei ad effectum prædictum omnino necessaria, & in supra relatis decis. supposita, ut ponderavit Rota in Romana fructuum 12. Junii 1606. coram Penia, & adducta decis. Bononien. dotis 9. Decembris 1619. coram Remboldo, & advertunt Add. ad decis. Greg. 269. prædict. n. 8. in fin.

Ex eodem interpellationis defectu indebitos quoque fructus dotales censuerunt, post transitum Domitillæ ad secunda vota, decursos ex pigore in vim Salviani à tertius possessoribus retracto, ac Joanni secundo viro in dotem consignato; licet enim ille & propter onera matrimonii non teneatur fructus exactos, ex eodem pigore in sortem computare, ut notat Ruin. in cons. 53. n. 28. lib. 2. quem refert & sequitur Rota in Maceraten. inter-usuriorum 10. Martii 1606. coram Manzanedo impressa part. 2. recent. decis. 168. num. 2.

Procedit tamen adducta conclusio, quoties à promissore dotis in pecunia fuerunt pignora consignata, & in his terminis loquitur Ruin. & procedit decisio ejusdem Ruin. auctoritati innixa, non tamen in casu proposito, quo mulier pignus hypothecatam, pro dote, à tertius possessoribus, ad ejus solutionem non adstrictis ex remedio Salviani retraxit & secundo viro assignavit, & tunc enim maritus fructus tenetur imputare in sortem, prout ipsa mulier, cessante morâ, tenebatur compensare, quæ proinde tradendo pignus sui Creditoris redde-re non potuit ejus conditionem deteriorem, mariti verò meliorem constituere, ut distinxit Gabr. in cons. 151. n. 7. lib. 1. Adeoque quamvis onera matrimonii sustinuerit cessante interpellatione hæredum primi viri fructus dotales consequi non potuit, ut respondit Rota in Spoletana fructuum dotis 18. Martii 1633. coram Eminent. D. Card. Panziolo inter impressas part. 5. recent. dec. 527. & in Romana Salviani 4. Decembris 1643. coram me in §. Demum quoad fructus.

Et ita utraque parte decisum, &c.

DECISIO XL.

R. P. D. MELTIO.

Maceraten. Redditionis rationis.

Veneris 5. Junii 1648.

SUMMARIUM.

- 1 Fructus in stabilibus regulantur ad rationem quintæ pro centenario.
- 2 Fructuum liquidatio ab arbitrio Judicis pendet, & num. 3.
- 3 Successor impugnavit non potest approbata per auctorem ejus.
- 4 Diviso non tollit electionem creditori.
- 5 Tutor excusatur, si non exegerit, quando non resultat damnium pupillo. Excusatur si non cumulat redditus pupilli, dum non sufficiunt pro oneribus ejus patrimonii, nu. 7. Ut condemne-

tur, dolus, vel culpa requiritur, n. 13. Expensas nuptiarum facere potest, nu. 14.

8 Alimenta taxare pupillis Judicis arbitrio remittitur.

9 Creditores divisas non tenentur recipere solutiones.

10 Alienatio per sententiam, & ab interessatis approbata, tutori non imputatur.

11 Heres Patris debitoris dotis maternæ tenetur ad debita matris.

12 Subreptio non inducitur ex erronea narrativa, ex qua Papa difficiliter gratiam concessisset.

15 Impensa facta per tutorem, de mandato testatoris eidem est bonificanda.

16 Solutiones duas facere pro eodem credito, incon-

veniens est.

Sequendo ordinem decisionum, quæ emanarunt in hac causa, repetam creditum illorum de Ferris fuisse calculatum sub 20. Februarii 1647. ad scuta 5160. b. 70. cui decisioni cum neutra pars acquiesceret, fuit sub hac die proposita causa in qua per Dominos fuit resolutum standum esse in decisio, excepta partita scut. 2850. appositâ ad favorem illorum de Amicis, ut apparet ex eadem decisione sub §. prima enim partita &c. quæ venit apponenda ad creditum illorum de Ferris, & correctis erroribus calculi.

Prima enim partita respectu fructuum prædii Collis taxatorum in summa scut. 55. singulis annis ab anno 1579. quo fuit illud alienatum satis iustificatur ex taxatione legali, & quæ solet fieri ad rationem 5. pro centenario in fructibus prædiorum rusticorum, & in proposito casu constat dictum prædium fuisse alienatum pretio scut. 1100. & sic applicatur dispositio gloss. communiter receptæ in authen. præterea in fin. verb. justam, C. de sacros. Eccles. Corn. cons. 265. n. 1. lib. 1. Neviz. consil. 74. nu. 5. Rota in Romana usufructus 16. Novembris 1612. & 26. Aprilis 1613. coram Ubaldo. Et licet nonnulla opponantur pro parte illorum de Ferris circa quantitatem fructuum; illa tamen eliduntur ex adductis pro Amicis; ex quibus magis adaptatur d. authen. dispositio, ac verisimilitudo; & ideo liquidatio hujusmodi certior, ac tutior DD. visa fuit, maxime quia ab eorum etiam arbitrio & valde dependere solet, ut aliis relatis probat Natt. consil. 510. nu. 6. vers. invenio etiam. Card. Seraph. decis. 955. n. 3. vers. quia in hac materia, & seqq. & dec. 1132. n. 1. vers. cum in hac materia, & decis. 1245. n. 6. vers. quantum ad fructus. Surd. dec. 283. n. 27. Buratt. dec. 921. n. 5. vers. cum pro liquidatione. Duran. dec. 307. n. 3. vers. & materia liquidationis cum seq. ac in recent. dec. 727. per tot. part. 3. & decis. 718. nu. 6. vers. cum in hac materia, & seqq. part. 4. tom. 3. & decis. 522. n. 4. vers. cum tanquam, & seq. part. 5. Eoque magis prædicta liquidatio & attendi debet, quia pretium frumenti ex dicto prædio recollecti, fuit juxta taxam Civitatis Maceratæ, Cepol. Veronen. de simulat. contract. præsumpt. 2. num. 28. Cagnol. in l. 2. nu. 25. & 269. Cod. de rescind. vend. Covarr. var. resol. cap. 9. n. 6. in fin. Valasc. cons. 43. n. 14. tom. 1. Surd. consil. 293. nu. 21. & decis. 2. ac decis. 282. n. 26. & in recent. decis. 343. n. 3. part. 1. Mediolanen. liquidationis fructuum, & taxationis expensarum 28. Decembris 1600. coram Lanceloto, & in Bononien. de Pannolinis 28. Aprilis 1614. coram Manzanedo.

Secunda partita dictæ decisionis continet pretium prædii della Cimarella, ac illius fructus, & justa pariter remanet iustificata. Nam ad pretium